

Östhammar i bild

Här följer ett antal textsatta gamla foton och vykort från Östhammar. Bilderna är uppdelade i avsnitten Skötsner-Edhlund, Frikyrkor, IOGT, friluftsliv och konditorier.

Skötsner- Edhlund, Östhammars kommun har skänkt 20 000 glasplåtar av Östhammars-fotografen Skötsner-Edlund till Upplandsmuseet. Dessa bilder digitaliseras (drygt 5000 är klara) och presenteras på Digitaltmuseum. Nedan är några av de senast släppta.

*Norra Tullportsgatan mot Stångören omkring 1910. På bilden ser vi en av stadens få gatlyktor (fotogen) som säkert kom till nytta då borgmästaren (som bodde strax intill) tog sin kvällspromenad.
Foto: Skötsner-Edlund*

Under några år under början på 1900-talet hade Skötsner-Edlund en fotoateljé vid Korsbron i Gimo. Under valvet ses Skäfthammars kyrka.

Foto: Skötsner-Edlund

Stadshotellet utgjordes av två byggnader från 1800-talets mitt. Här ser vi den västra byggnaden vid sekelskiftet 1900. På gården låg plankor att gå på. Hotellbyggnaderna ersattes av ett nytt hotell som stod klart 1984 (nu SKB:s kontor).

Foto: Skötsner-Edlund

Torshamn omkring 1910. Utsikt från familjen Skötsner- Edlunds bostad.

Foto: Skötsner-Edlund

Interiör från järnhandlare H M Janssons hem vid Drottninggatan 16. Fotogenlampan har byggts om för elektrisk belysning. Sommartid var det vanligt att taklamporna kläddes in i tyg för att skydda mot flugor och damm då de inte användes.

Foto: Skötsner-Edhlund

Fotografens dotter Thyra Edhlund (född 1904) med sin automobilåkande docka.

Foto: Skötsner-Edhlund

Frikyrkor

Baptistkyrkan Ebeneser på Norra Tullportsgatan invigdes år 1900. Byggnaden revs 1983. Bakom lyktstolpen syns stadshotellet.

Foto från omkring 1910 av Skötsner-Edhlund.

Frälsningsarméns byggnad vid Högbergsgatan stod klar 1903. Huset är idag bostadshus i privat ägo.

Foto från omkring 1910 av Skötsner-Edhlund.

Missionskyrkan invigdes 1912 då det gamla huset blivit för litet. Byggnaden fanns kvar till början av 1990-talet, då den ersattes av den nuvarande Ekumeniakyrkan. På fotot ser vi till vänster det då nybyggda Apoteket vid Sjötorget.
Foto: Skötsner-Edhlund omkring 1914

Julkalas i Missionskyrkan omkring 1930. Från vänster på bänken Reinhold Sundberg, Rut Skötsner, okänd, Gustaf Holmertz och pastor Emil Thingberg. Pojken till höger är Stig Sundberg. Foto: Skötsner-Edhlund

Storbrunn med droskstation i slutet av 1940-talet. På bilden ser vi droskägare Stig Nilssons Chrysler 1939.

*Foto från Storbrunn sommaren 1936 i den då nyanlagda parken.
Foto: Curt Berggren.*

Ungdomar samlade på Krutudden 1927 då IOGT ordnade Uppländska Ungdomsmötet. Det stora standaret finns på hembygdsgården. Foto: privat

Revy på Storbrunn i slutet av 1930-talet. Många av stadens ungdomar var engagerade. Foto: privat

Friluftsliv

Simtävlingar vid trampolinen på Krutudden sommaren 1936.

Foto: Curt Berggren.

Scoutläger vid Stenskär omkring 1957. I mitten ser vi scoutledaren Göran Andersson. Scouterna är från vänster Leif Lindgren, Göran Hagström, Anders Lindgren, Staffan Strand och okänd. Foto: privat

Östhammars Frisksportarklubb "Rospiggarna" på utflykt med fiskhandlare Eskil Söderholm 1936.
Foto: Curt Berggren

Östhammars Segelsällskap anordnade segeltävlingar på fjärden utanför Societetshuset en söndag i juli 1936.
Foto: Curt Berggren

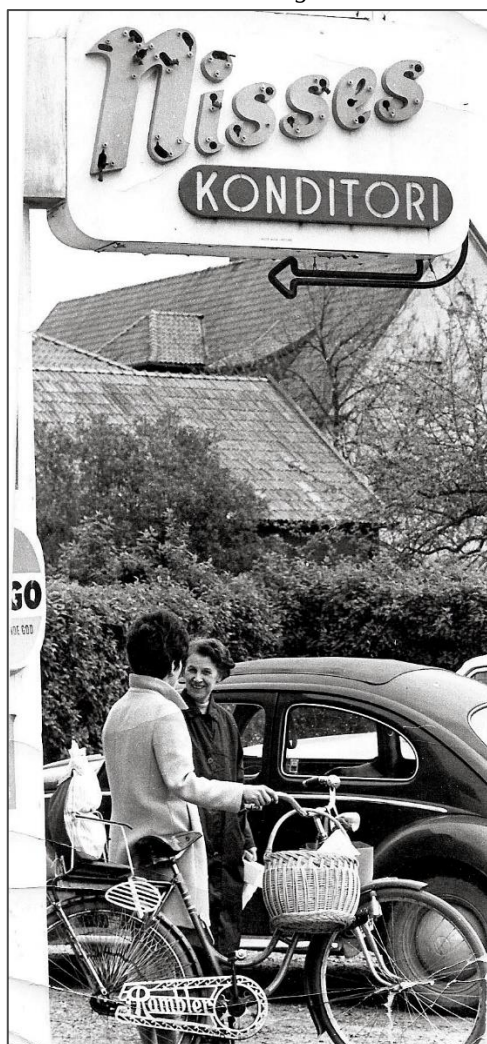
A black and white photograph of a busy street scene in a Swedish town. The street is lined with buildings, including a shop named 'FÄRG handel' (Dye Shop) and a 'Konditori' (Café). People are walking, a man is riding a bicycle, and a car is visible in the background. The scene is captured from a high angle, looking down the street.

76

Rune Wahlbergs konditori en vinterdag på 1970-talet.

Foto privat.

Nisses Konditori (vid nuvarande "Hårnästet") 1968. Kondisgäster i samspråk. Foto: UNT

Nilssons konditori ("Puttes") öppnade vid infarten (huset närmast brandstationen) 1946. Bilden togs av fotograf Josef Edhlund. Det är inte känt vilka personerna på bilden är.

Björkmans Konditori - Atle Larssons efter sommaren 1968. Fotot togs vid firandet av stadens 600-årsjubileum. Foto: UNT

Ingrid Bohlin drev konditori vid torget. Kondiset kallades tidigare Perssons eller Löflingska Kondis. Här ser vi Ingrid i samband med firandet av Östhammar 600 år sommaren 1968 då hon ansvarade för kaffeserveringen.

Foto: UNT

Jubileumsstaden
ÖSTHAMMAR
1368-1968

Program till Östhammars stads 600-årsjubileum

Lördagen den 8 juni 1968 Söndagen den 9 juni 1968

Kl. 14.30 Solat och kaffet Musik av Kungl. Västmanlands Flygbataljons militärmusik. Uppläsning av präboken, psalmen Bo Setterlind Solsåling av operasångare Rolf Spöring Uppläsning av stadprivilegiebrevet, såldagspremiären Erik Strandell Högskådet av stadsmusiklänkning, orff., folk, Troms Årtorande av HGH Pines Baril Solsåling av operasångare Rolf Spöring Korset, musiken och sångerna från Östhammar under ledning av musikdirektör Gösta Wilberg Kl. 16.30 Kaffeservering m. m. samt musik av Kungl. Västmanlands Flygbataljons militärmusik	Kl. 11.00 Högskådet i Östhammars Kyrka Kl. 12.30 Korsett på Söndergård, musiken från Östhammar under ledning av musikdirektör Gösta Wilberg Kl. 13.30 Båttävlingar Arr. Östhammars Kyrka Kl. 15.00 Underhållning och lek för alla åldrar. Underhållning från Östhammars Kyrka Utdelning av Roslagens Turistnäringskalender Flygbeskrivning av Uppl. Flygflytt Ettbrottning Östhammars Brottningklubb Kl. 19.00 Kyrkostämman i Östhammars Kyrka Kl. 20.00 Solat Kl. 20.00 Dans på Rådhuset, ingår Perssons orkester och Söndergård Lill Bengtssons kvintett Gästspelstänke av Oskar Tasse & Maud på Rådhuset Kvinnor av Roslagens Ros 1968
---	---

Välkommen till två festliga dagar i sommartagna idyllen Östhammar

Programmet vid firandet av Östhammar 600 år 8-9 juni 1968

Torbjörn Forsman

Vägen till dagens ÖSTHAMMARS KOMMUN

1862 bestämdes att varje stad och på landet varje socken skulle utgöra en kommun. I nästan hundra år var kommunerna i regel små och befolkningen liten. I städerna fanns ofta anställda tjänstemän. I landskommunerna sköttes administrationen oftast helt av förtroendevalda.

Efter andra världskriget lades nya uppgifter på kommunerna. Det visade sig att de flesta landskommuner var för små för att klara dem. En ny reform inleddes för att slå ihop små kommuner till **storkommuner** med tillräcklig folkmängd och skattekraft. På så sätt skapades 1951 **Frösåkers storkommun** av landskommunerna *Börstil*, *Forsmark*, *Harg*, *Valö* och *Hökhuvud*. **Öregrunds stadskommun** utökades 1951 med *Gräsö* landskommun och fortsatte så till 1967 när staden gick upp i Östhammars stadskommun. 1957 förenades Frösåker och Östhammar.

Alla dessa kommuner tillhörde Stockholm län fram till 1971, när man fick bytet till Uppsala län. Där fanns då redan **Dannemora** storkommun som 1951 bildades av kommunerna *Dannemora* (med Österbybruk), *Film* och *Morkarla*. I Uppsala län ingick också **Olands** storkommun som 1951 bildats av *Alunda*, *Ekeby*, *Skäifthammar* (med Gimo), *Stavby* och *Tuna* kommuner. 1967 kom *Rasbo* och *Rasbokils* kommuner med i Olandsgruppen.

Och därmed är både rollistan och förhistorian klar för den sista – eller i varje fall senaste – akten i dramat. I början av 70-talet ledde avfolkning, urbanisering, ökade krav på kommunal service och infrastruktur till nästan stora kommunreform. 1974 förenades alla ovanstående områden till **Östhammars kommun**, med undantag av de västligaste delarna av Oland storkommun, *Stavby*, *Tuna*, *Rasbo* och *Rasbokil*, som istället anslöts till *Uppsala kommun*. Därmed var dagens Östhammars kommun skapad.

Det låter kanske inte så komplicerat, men processen krävde mångas tid, kraft och engagemang. Det räknades, funderades, diskuterades, trättes, kohandlandes, kompromissandes. Allianser ingicks och upplöstes, vänner blev ovänner, partiloyaliteter knakade. Allt detta är intressant och detaljrikt skildrat i Bertil Helmerssons krönika ”Östhammars kommuns födslovåndor” (2000). Att Helmersson lyckats komprimera detta på dryga 200 spännande sidor är en bragd. Ordet ”födslovåndor” i titeln framstår som fullt berättigat. Men innan man ens kommit till förvärkarna har ett stort antal relationsdramer utspelats. Många av de inblandade kommunerna ville ha någon helt annan partner med mer pengar, med liknande intressen, med färre hål i fickorna, med liknande social bakgrund och samma politiska uppfattning som man själv. Helt enkelt någon allmänt mer pålitlig. Ingen ville bli vald i andra hand.

Det är inte möjligt att här ge en fullt rättvis skildring av de olika sidornas argument. Man kan bara rekommendera boken till läsning! Den finns säkerligen på ditt bibliotek. Här nedan några glimtar ur detta som ligger oss så nära i tiden, men kanske förbleknat i det kollektiva minnet.

Frågan om Östhammars strategi – inkorporering

Östhammar föreföll ofta inte vilja ha någon ny partner alls. Visserligen var trångboddheten östhammarsbornas historiska problem, men hellre än att gå samman med

landsbygds kommunerna och kanske få ansvar för andras dåliga ekonomi, stora investeringsbehov eller helt enkelt andras barn och gamla, såg man en egen väg till förverkligande genom att på olika sätt lägga sig till med passande delar av angränsande socknar. Där hade man haft en viss framgång. 1908 fick man myndigheternas lov att införliva en del av Börstils kommuns mark för att bl.a. bygga sjukhuset och få mer bostadsmark i norr. 1928 kunde man utvidga sig söderut med marker inkorporerade från Hargs kommun. I samtalen och förhandlingarna med Frösåkers storkommun i 50-talets mitt förefaller det som om Östhammar ville se fortsatt inkorporering som ett alternativ till kommunsammanslagning. Man tvekade och förhalade som en ovillig brud. Men när Östhammar började tala om att inkorporera Fagerön i Harg för att få möjlighet att bygga en större och djupare hamn praktiskt taget inom synhåll från Frösåkers kommuns djuphamn i Hargshamn, tröt tålmodet hos frösåkerspolitikerna. Riksdagsmannen Folke Trana från Valö (S) beskyllde staden för ren och skär ”kolonialism”.

Frågan om Öregrund - Östhammar

När samgåendet mellan tvillingstäderna blev aktuellt i början av 60-talet väcktes uppenbarligen en hel del starka känslor i Öregrund. Här fanns en uråldrig rivalitet. Öregrund hade tidvis varit den mest kända av orterna, t.ex. som utskeppningshamn för dannemoramalmen. Genom sammanslagningen med Frösåker 1967 hade Östhammar nu kraftigt dragit ifrån både i storlek och som serviceort. Risk fanns att Öregrund skulle hamna på undantag.

Men Öregrund var en del av Stockholms län och från stadens sida gjorde man nu – tydligen bakom ryggen på östhammarspolitikerna – sonderingar med Häverö kommun i söder om inte även den kunde ingå i ett Öregrund-Östhammarblock. Tanken var nog att det folkrika området kring Hallstavik skulle kunna erbjuda en nyttig balans mot Östhammars starka dominans. Kanske kunde Hallstavik t.o.m. kunna konkurrera om att bli centralorten?

Upprördheten blev stor i Östhammar när kontakterna uppdagades. En sådan konstruktion skulle medföra risk för ”en aldrig upphörande kamp mellan tätorterna” hävdade man. På sikt skulle det rycka undan möjligheterna för Östhammars centrum att ge Öregrund-Östhammarsområdet en god service, bl.a. på skolområdet. Känslorna svallade på olika håll men i februari 1964 avgjorde Kungl. Maj:t frågan genom att fastställa att Öregrund och Östhammar skulle utgöra ett kommunblock.

Namnfrågan på 60-talet

Återstod då namnfrågan. I Östhammar var man nu rädd om det bräckliga samarbetsklimatet och efter en del krumbukter föreslogs med viss tvekan dubbelnamnet ”Östhammar – Öregrund”. Det råkade ju vara titeln på ett populärt komiskt lustspel, som egentligen inte hade någon med städerna att göra. Länsstyrelsen tyckte att det kunde gå an, men Kammarkollegiet kom i oktober 1965 fram till att eftersom Östhammar bevisligen var äldst skulle kommunen bära namnet Östhammar.

Det togs mycket illa upp i Öregrund. UNT öste nog bensin på lågorna med löpsedeln ”Öregrund bort från kartan” och Östhammars Tidning eldade på med förstasidesrubriken

"Folkstorm i namnfrågan. Vi är väl inte någon Afrika-republik". Föga hjälpte att lotsförman Ahlstrand i reportaget föreslog en kompromiss: "Frösåker". Men även här avgjorde Kungl. Maj:t tvisten och slog fast att den nya sammanlagda staden som uppstod 1 januari 1967 skulle heta Östhammars stad. Farhågorna att Öregrund skulle försvinna från kartan kom på skam. Den lilla staden firade 1991 sitt 500-årsjubileum med all önskvärd pompa och ståt.

Namnfrågan på 70-talet

Frågan om det gemensamma namnet blev naturligtvis ännu hetare i nästa stora kommunsammanslagning. På ett möte i oktober 1971 föreslog Folke Trana, från Valö men nu i Östhammars kommunledning, helt frankt namnet "Östhammar". Det var självfallet inget givet namn för övriga tilltänka samarbetspartners från de folkrika storkommunerna Oland och Dannemora. Ingvar Johansson (s) från Gimo, Oland, kontrade med "Frösåker"... eller... varför inte just "Oland". Elof Gille, tung s-politiker från Österbytrakten, lanserade namnet "Film". Johansson kom igen med förslaget "Forsmark" men påpekade att namnfrågan egentligen inte var så väsentlig för Gimo. Trana vidhöll "Östhammar" som namn, men menade att frågan om kontorsort kunde diskuteras. I mars 1972 kom Elof Gille med beskedet att han för underlätta samgåendet kunde acceptera Östhammar som namn. Ingen protesterade, men man påpekade att det inte skulle få ha någon betydelse för valet av centralort.

Troligen trodde övriga politiker att man i Östhammar skulle bli mer flexibla i fråga om var kommunens centralort skulle ligga, om de fick sätta sitt namn på den nya stora kommunen. Där bedrog man sig. Östhammarspolitikerna kom ändå enligt Helmersson att driva centralortsfrågan synnerligen kompromisslöst. Så var man då inne på den verkliga knäckfrågan.

Frågan om centralort - kontorsort

Frågan om var den nya kommunens förvaltning skulle läggas blev den knepigaste nöten att knäcka. Diskussionen kom ändå att handla om vilken tätort som skulle bli centralort. *"Detta ord fick en närmast magisk innebörd"* skriver Helmersson, *"och kom att helt förgifta utredningsklimatet. Misstro och fientlighet utsåddes och smittade under flera år framåt av sig på det löpande arbetet, både bland politikerna och inom förvaltningen"*.

Kanske kunde Kommunförbundet lösa upp tvisten genom en opartisk utredning? De kriterier som borde ställas på en "tillräckligt stor och livskraftig centralort" ansågs vara:

1. attraktivt, lättillgängligt läge
2. god service- och planberedskap
3. stabil, utvecklingsbar basnäring
4. en ungdomlig, produktiv befolkning
5. ändamålsenliga förvaltningslokaler

Östhammarspolitikerna var tämligen säkra på att detta var en korrekt beskrivning av just deras ort. Men när utredarna i augusti 1971 presenterade sin jämförelse mellan Östhammar och Gimo blev deras slutsats att *"Det riktiga beslutet måste vara att Gimo utses som centralort"*. Olands och Dannemoras politiker jublade.

Östhammars politiker gick till motattack. Bl.a. var de missnöjda med att utredningen bortsett från kärnkraftverkets framtida betydelse för staden, medan industrierna i Gimo starkt framhållits som grunden för framtida utveckling. Man tyckte inte heller om att Gimo angetts som kommunens mittpunkt. Då räknade man ju inte med det stora skärgårdsområdet med dess många fritidsboende. Från Oland kontrades med att det var de skattebetalande invånarna som skulle räknas.

Frågan om avgörandet

Den gemensamma sammanläggningsdelegationen hade uppdraget att avgöra frågan var förvaltningens kontor skulle vara. Den tredje april 1973 stod man, efter två timmars debatt i den brännande frågan, inför votering. Egentligen borde frågan redan vara avgjord. Östhammars politiker var 18, medan Oland och Dannemora – som båda förordade Gimo – tillsammans hade 23 ledamöter. Men när rösterna räknades visade det sig överraskande att fem av centerpartisterna (två från Dannemora och tre från Oland) lagt sina röster för Östhammar som därmed vann striden om kommunhuset.

Upprördheten hos Gimos anhängare var stor. De som röstat ”fel” ansågs nära nog som kommunförrädare och utsattes för åtskilliga otrevligheter. En av den, en lantbrukare från Alundatrakten som brukade sälja sina produkter på torget i Gimo, fick nu inte sälja något alls. *”Åk till Östhammar du, och sälj dina ägg”* hette det. En centerpartist från Dannemora var senare ute och åkte med fjärdingsmannen. När denne fick klart för sig hur politikern röstat stannade han sin bil och beordrade politikern att kliva ur och gå. Vilket han gjorde.

Varför fick då Östhammar de här avgörande rösterna? Gamla motsättningar mellan Gimo och Alunda kan ha spelat in. Där fanns tecken på rivalitet liknande den mellan Östhammar och Öregrund. En politiker uppgav senare att han varit orolig för att Alunda skulle förlora den service man hade till Gimo, om den orten blev kontorsort. Med Östhammar i andra änden av kommunen skulle det säkert bli nödvändigt med en alundafilial.

Beslutet överklagades till Länsstyrelsen som lämnade det utan åtgärd. Också i Gimo mobiliserade man. Arbetarkommunen och det mäktiga metallfacket visade upp var man ansåg att kommunalhuset skulle ligga. Man förde protesten vidare och överklagade till regeringsrätten där den slutgiltigt föll 27 september 1973.

Och så kunde planeringen för kommunhus i Östhammar börja. Konflikterna minskade när föreningen var ett faktum och man fick annat att tänka på. Ett samlande gemensamt projekt blev den nya gymnasieskolan i Gimo. Kampen för den utkämpades delvis mot grannen i norr, Tierps kommun. En ”yttre fiende” som i någon mån kom att ersätta de gamla slitna motsättningarna på hemmaplan. Bertil Helmersson slutar sin bok med en liten ögonblicksbild av detta nya läge: *”När den officiella statistiken någon gång år 1979 meddelade, att Östhammar gått förbi Tierp ifråga om folkmängd, firades denna händelse med tårta på kommunkontoret”*.

Stig Unge

Viktiga händelser i sammanfattning 1860 - 2018

1855–1940 Ångbåtstrafik

1885 Ångbåtsfartygs AB m fl. bolag bildas i staden: Redare Mattias Lundkvist

1865 Uplands Enskilda bank grundas

1865 Sjukhus, staden får sitt första sjukhus vid Sjötorget. Under en tid var det i bruk parallellt med det nya som är klart 1916. Det gamla blev Stockholms läns sinnesslöanstalt (för förstånds-handikappade) 1926. Rivs på 1970-talet.

1870-tal Gatubelysning, gas

1878 Stadsplan fastställs för första gången

1885 Societetshuset med havsbadanstalt invigs, dess storhetstid tar slut på 1920-talet. Sedan drivs det som enbart restaurang under sommarmånaderna. Resten av året är det samrealskola (med fullständiga rättigheter). På 1950-talet upphör restaurangverksamheten.

1890 ÖSS, Östhammars segelsällskap bildas

1889–1970 Ångkvarn och såg.

1896 – 1916 Rådstugan gör upprepade **försök att få järnväg till staden**

1886–1966 Östhammars Tidning

1901 Allmänna värnplikten införs och systemet med båtsmän, soldater och dragoner upphör. Det gällde även bösseskyttar. Båtsmän fanns i Sandika, Ed, Börstil, Marka och dragon fanns på Näsudden.

1910 Statligt nät för telegraf och telefon. Ett lokalt telefonnät fanns också ägt av urmakare G Holmertz.

1912 Elektricitet installeras av fabrikör Mattias Karlsson. Staden övertog nätet några år senare (1916) och tog då elen från kraftstationen i Älvkarleö

1914 Uplands enskilda bank bygger nytt modernt hus.

1916 Allmänna rådstugan överlåter sin beslutanderätt avseende stadens förvaltning åt stadsfullmäktige. Det kan nämnas att Östhammar blev den sista staden i Sverige som gick över till detta modernare styre, som riksdagen beslutat i kommunallagen från 1862.

1914 Uplands Enskilda Bank

ca 1922 Elsa Clemedsson

1916 Nytt sjukhus. En av de första patienterna var Susanna Clemedson som förlöstes med kejsarsnitt och fick dottern Elsa. Båda överlevde.

1916 Vattentorn byggs. De första vattenledningarna dras. Ersätts av nytt 1970.

1920 Östhammar uppgår i Norra Roslags Domsaga och blir en del av landsrätten, som redan var införd i resten av landet. Staden väntade med att avskaffa rådhusrätten tills borgmästare Johan Wahlund avlidit. Han blev den siste borgmästaren och staden blev den sista i landet, som övergick till ett modernare rättsväsende.

1924 Nytt tingshus byggs. Det blir församlingshem 1976. Byggarna är okända.

1922–23 Epidemisjukhus uppförs på Kyrkogatan i ett område med barrträd och hälsosam luft. I våra dagar inrymmer det socialkontor och hemtjänst. Hembygdsgården ligger i det som återstår av barrskogsparken.

1924 Frösåkers Hembygdsförening bildas
1929 Börskrasch. Allmänna Sparbanken i Östhammar tvingas i konkurs
1931 En storm drabbar skogarna med omfattande stormfällning
1936 De första kvinnorna väljs in i stadsfullmäktige: Fru Anna-Brita Hofstedt och bankkassör Signe Jacobsson
1936–64 Nytt post- och telegrafhus. Det är i bruk till 1964.

1939 – 45 Andra världskriget. Östhammar tar emot många flyktingar från Finland

1951 Sandvik Coromant bygger fabrik i Gimo
1952 Ny kommunindelning. Frösåkers kommun bildas
1957 Frösåkers kommun slås samman med Östhammars stad
1967 Östhammar blir storkommun och till ytan en av landets största städer
1956 Ungern invaderas av Sovjetunionen. Östhammar tar emot flyktingar

1960-tal Husbackabron I mitten av 1960-talet uppfördes den länge efterfrågade Husbackabron, som knöt ihop Östhammar med Söderön. Bron breddades under 2015.

1969 Frösåkersskolan, högstadium åk 7–9, **Edskolan**, mellanstadium och **Kristinelundsskolan**, lågstadium byggdes på 1970-talet och ersätter folkskolan/Brunnsskolan.
1971 Domstolsväsendet reformeras, domstolen överförs till Tierps kommun
1971–80 Kärnkraftverk börjar uppföras i Forsmark. Befolkning nära fördubblas under perioden.
1974 Kommunen överförs från Stockholms län till Uppsala län

2000-tal Många småföretag startas med olika inriktning. **Kommunen sysselsätter** många inom skola, vård och omsorg
2005 ny reform av domstolsväsendet, Östhammar överförs till rådhusrätten i Uppsala
2010-tal Staden köper Storbrunnfastigheten av IOGT för att bygga nytt bibliotek/kulturhus. Gammelhus-området förvärvas också från IOGT.

2012 SKB, svensk kärnbränslehantering, etablerar sig i Östhammar
2012 Ångpanneföreningen, ÅF installerar sig för att projektera åt SKB
2014 Societethuset Källör börjar restaureras av Bygdegårdsföreningen
2015 SKB inrättar lokalkontor i Östhammar
2018 Staden fyller 650 år.

Text: Ragnhild Sjögren
Fotografier: Torbjörn Forsman